

V I Lenin

Till den internationella socialistiska byråns sekretariat i Brüssel

Genève den 24 juli 1905.

Kära kamrater! För några dagar sedan erhöll vi ert brev av den 28 (15) juni och därjämte intressanta dokument (kamraterna Bebel och Plechanovs brev), men då vi var ytterst upptagna, var det omöjligt för oss att genast besvara det.

I. Vad kamrat Plechanovs brev beträffar, så är vi nödsakade att göra följande anmärkningar:

1. Kamrat Plechanovs påstående, att det efter vårt partis andra kongress (i augusti 1903) skulle ha funnits meningsskiljaktigheter oss emellan endast i den organisatoriska frågan, är inte fullt överensstämmande med verkligheten. "Minoriteten" på andra partikongressen (med kamraterna Axelrod, V. Zasulitj och Martov i spetsen) sprängde faktiskt partiet omedelbart efter kongressen genom att de förklarade bojkott mot de av partikongressen valda centralinstanserna samt bildade en hemlig "minoritets"-organisation, vilken upplöstes först hösten 1904. Kamrat Plechanov själv, som på andra partikongressen och på den ryska socialdemokratins Utlandsligas kongress (oktober 1903) stod på vår sida, hade tydligen en något annan uppfattning om våra meningsskiljaktigheter, då han i nr 52 av Iskra (november 1903) offentligen förklarade, att man måste förstå att skickligt gå med på eftergifter åt "revisionisterna" (Plechanovs uttryck) för att undvika partisprängning.

2. Inte heller påståendet att tredje partikongressen inkallats "fullständigt egenmäktigt" överensstämmer med verkligheten. I enlighet med partistadgarna är Partirådet förpliktat att inkalla en kongress, så snart hälften av kommittéerna så kräver. Som ni känner till av tredje kongressens resolutioner, vilka översatts till franska, ignorerade Rådet partistadgarna. Då Partirådet saboterade inkallandet, var Partikommittéerna och den "Majoritetskommittéernas byrå" som de valt, moraliskt och formellt förpliktade att inkalla partikongressen, även om det stred mot Partirådets vilja.

3. Av samma resolutioner från tredje partikongressen vet ni, att det inte var "så där ungefär hälften av de representationsberättigade organisationerna", som var representerade, utan en betydande majoritet av de största kommittéerna.

4. Det är sant att i vårt parti finns kamrater, som på skämt kallas "träsket". Medlemmarna av detta "träsk" har under striderna inom vårt parti oupphörligt gått över från den ena sidan till den andra. Den första av dessa överlöpare var kamrat Plechanov, som redan i november 1903 gick över från "majoriteten" till "minoriteten" för att i maj innevarande år ånyo lämna "minoriteten", i det han utträdde ur Iskras redaktion. Vi godkänner ingalunda sådana svängningar, men vi tror att man inte skall kunna rikta någon förebråelse mot oss för att kamraterna från "träsket" efter ändlösa vacklanden beslutat att ansluta sig till oss.

5. I sitt brev till Byrån (16 [3] juni 1905) glömde kamrat Plechanov på ett mycket opassande sätt att nämna sitt brev av den 29 maj 1905, som publicerades i Iskra (nr 101) och av vilket vi redan tillställt er en exakt och fullständig översättning.

6. Då kamrat Plechanov talar om den andra partifractionen, Iskrafractionen, glömmer han återigen att tillägga, att "minoritetens" konferens (maj 1905) upphävde de av andra partikongressen utarbetade stadgarna och inte upprättat något nytt centralorgan. Vi anser, att Internationella socialistiska byrån bör ha en fullständig översättning av alla resolutioner från denna konferens. Om Iskra inte har lust att sända dem till Byrån, så är vi beredda att åtaga oss denna sak.

7. Kamrat Plechanov säger, att endast de två kvarblivna medlemmarna av CK (de övriga var arresterade) uttalat sig för tredje partikongressens inkallande. Kamrat Plechanovs brev är daterat den 16 (3) juni 1905; följande dag den 17 (4) publicerades i nr 4 av Proletarij, partiets centralorgan, som grundades av tredje partikongressen, följande förklaring:

”Sedan vi erhållit kännedom om CK:s öppna brev till Partirådets ordförande, kamrat Plechanov, och då vi är fullständigt ense med CK, anser vi det vara nödvändigt att – av skäl som de kamrater, vilka är förtrogna med det inre partilivets förlopp, kommer att förstå – offentligt ge uttryck för vår solidaritet med CK.” Undertecknat av: Ma, Bern, Vladimir, Innokentij, Andrej, Voron.

Dessa namn är pseudonymer, och vi kan i förtroende meddela er, att det är de häktade CK-medlemmarnas pseudonymer. Härav följer, att så snart CK:s medlemmar bara fick kännedom om konflikten mellan CK och kamrat Plechanov (och följaktligen också med Rådet) i frågan om partikongressens inkallande, så uttalade sig deras majoritet genast för CK mot Plechanov. Vi ber enträget Internationella sekretariatet underrätta oss om, huruvida kamrat Plechanov ansåg det nödvändigt att låta Byrån få kännedom om denna viktiga förklaring av CK:s häktade medlemmar, vilken fullständigt vederlägger kamrat Plechanovs påstående i hans brev av den 16 (3) juni.

8. Kamrat Plechanov tar fel, då han säger att båda fraktionerna bett honom stanna kvar som partiets representant i Internationella byrån. Vårt partis CK har tills vidare inte gjort någon anhållan i denna angelägenhet. Som vi meddelade er för några dagar sedan, är denna fråga ännu inte slutgiltigt avgjord, ehuru den ställts på dagordningen.

9. Kamrat Plechanov anser, att det inte faller sig svårt för honom att vara opartisk i frågan om våra meningsskiljaktigheter. Efter allt det ovan anförda, tror vi att det faller sig tämligen svårt för honom, och åtminstone för tillfället är nästan omöjligt.

II. Jag övergår till kamrat Bebels förslag beträffande denna fråga.

Här måste jag göra följande påpekanden:

1. Jag är endast en av CK:s medlemmar och ansvarig redaktör för partiets centralorgan Proletarij. I hela CK:s namn kan jag endast avgöra de utländska angelägenheterna och några andra, som speciellt anförtrots mig.

I varje fall kan alla mina beslut upphävas av CK:s plenum. Jag kan följaktligen inte avgöra frågan om Byråns ingripande i vårt partis angelägenheter. Men jag sände omedelbart ert brev och likaså kamraterna Bebels och Plechanovs brev till alla CK:s medlemmar i Ryssland.

2. För att påskynda CK:s svar vore det synnerligen nyttigt att erhålla några nödvändiga upplysningar av Byrån: a) skall man förstå ordet ”ingripande” (intervention) endast som en fredsstiftande förmedling och ett råd, som endast har moralisk men inte bindande kraft? b) eller syftar Byrån möjligen till ett bindande beslut av en skiljedomstol? c) föreslår byråns Exekutivkommitté att tillerkänna Internationella socialistiska byråns plenum rätt att fatta slutgiltigt och oåterkalleligt beslut i frågan om våra meningsskiljaktigheter?

3. Jag anser mig för min del skyldig att låta Byrån få kännedom om att kamrat Bebel redan kort före tredje partikongressen gjorde mig och mina meningsfränder ett liknande förslag, i det han erbjöd oss sin eller hela den tyska partiledningens (Parteivorstand) tjänst som skiljedomare i striden mellan ”majoriteten” och ”minoriteten”.

Jag svarade, att en partikongress inom kort kommer att äga rum, och att jag personligen inte kan avgöra saken för partiet eller i dess namn.

Majoritetskommittéernas byrå avvisade Bebels förslag. Den tredje kongressen fattade inget beslut med anledning av detta förslag och gav därmed uttryck åt sitt tysta samtycke till svaret från Majoritetskommittéernas byrå.

4. Då Internationella byrån anser det vara möjligt att hämta sina informationer från ”några tyska tidningar”, så ser jag mig nödsakad att förklara, att nästan alla tyska socialistiska tidningar, och i synnerhet Neue Zeit och Leipziger Volkszeitung helt står på ”minoritetens” sida och ger våra angelägenheter en fullständigt ensidig och oriktig belysning. Kautsky t. ex. kallar sig också opartisk, medan han i verkligheten gått så långt som att vägra att i Neue Zeit publicera en vederläggning av en artikel av Rosa Luxemburg, i vilken hon försvarade desorganisationen i partiet. I Leipziger Volkszeitung har Kautsky gett det rådet att inte sprida den tyska översättningen av tredje kongressens resolutioner!! Efter allt detta är det inte svårt att förstå, varför många kamrater i Ryssland är benägna att anse att den tyska socialdemokratin är partiskt inställd och har en förutfattad mening i frågan om splittringen inom den ryska socialdemokratins led.

Mottag vår broderliga hälsning, kära kamrater.

VI. Uljanov (N. Lenin).

Publicerat ffg. 1925 i tidskriften *Krasnaja Letopis*, nr 1.